

der ligger til grund, og det ved fru Irene Simonson også.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er der jo fortillfælde, hvor man er blevet grebet af sin egen ønsketænkning og kommer til at give udtryk for eller måske endda tro på, at sådan er virkeligheden. Det må jo være det, der er tilfældet, når hr. Thomas Adelskov siger, at Socialdemokraterne blev smidt ud af forhandlingerne. Ellers må det jo bero på en erindringsforskydning, for det er jo blot et spørgsmål om at bladre lidt tilbage, også i den mediedækning, der var. Så står det jo i hvert fald lysende klart, ikke bare for os, men også for socialdemokrater, som sad med omkring bordet, at Socialdemokraterne ikke blev smidt ud, men at det var Socialdemokraterne, der valgte at gå. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg ved ikke, om jeg kan formulere mig inden for forretningsordenens rammer og sige, at der må være nogle erindringsforskydninger, for den historiske kendsgerning er rent faktisk, at vi fik et ultimatum om, at vi skulle nikke ja til et lovforslag.

Kl. 14.10

På baggrund af de mange og lange drøftelser, vi havde haft om lige nøjagtig problemet med de 300 timer og de krav, der skulle stilles til personer i matchgruppe 4, sagde vi til regeringen: I Socialdemokratiet er vi meget uenige i det her, og vi er meget usikre på, om det vil få nogle fuldstændig utilsigtede konsekvenser for nogle af samfundets svageste borgere. Vi tilbød, at man kunne sende forslaget i høring, og at vi så ville genoptage drøftelserne, hvis vi fik ret i vores bekymringer. Men det sagde regeringen nej til. Den havde travlt med at få vedtaget lovforslaget og få smidt os ud, men alligevel er der gået 2 måneder, inden vi ser det her i Folketings-salen, så jeg kunne spørge hr. Jens Vibjerg den modsatte vej: Hvad skyldtes det hastværk?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

På hvilke punkter adskiller lovforslaget sig fra det, der lå på bordet, og som Socialdemokraterne nikkede ja til, umiddelbart inden forhandlingerne blev afbrudt? På hvilke punkter adskiller lovforslaget sig fra det, der lå på bordet, og som

Socialdemokraterne nikkede ja til i forhandlingerne, lige til de sluttede?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jamen vi nikkede jo netop ikke ja til lovforslaget, og det var derfor, vi blev kylet ud af forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes simpelt hen, det er så fejt, så fejt, og jeg synes ikke, Socialdemokraterne kan være det bekendt.

Først sender man en ny ordfører, der siger: Det kender jeg ikke noget til; det er nyt for mig, det ved jeg ikke, og jeg kan ikke svare på nogen spørgsmål angående forhandlingsforløbet. Nu er hr. Thomas Adelskov så på talerstolen, og nu er der noget med, at der har været så mange papirer, at man ikke har kunnet holde rede på dem. Men der blev jo konkluderet noget på møderne, og vi andre har også skullet holde rede på dem, for vi skulle jo også gå til vores grupper og spørge til de forskellige ting.

Men nu vil jeg spørge, om hr. Thomas Adelskov kan bekræfte, at den erklæring, vi diskuterede før, blev udformet på et efterfølgende møde, og at Socialdemokraterne var dybt involveret i formuleringen og dermed også tonen af erklæringen, som er beskrevet i L 93.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Vi har sådan set ikke noget problem med at holde rede på papirerne, og vi er også ret sikre på, at hvis der havde været et bilag til aftalen, havde der været en henvisning i aftalen til det bilag. Men jeg spørger: Hvor er den henvisning? Man har opfundet efterfølgende, at der har ligget et eller andet papir på bordet på et eller andet tidspunkt under forhandlingerne, og det har bare gjort det klart for os, at vi hver eneste gang skal lave en lang liste over papirer, som vi ikke vil se efterfølgende.

Til det konkrete spørgsmål, som går på erklæringss Diskussionen, skal jeg først lige understrege, at vi flere gange i forhandlingerne bad om at få fjernet erklæringen, fordi vi ikke kunne lide tonen i den. Vi bad sådan set om, at det i stedet blev en ministerbemyndigelse, fordi vi mente, at man skulle have en helt anderledes positiv tilgang til den måde, man byder nye borgere med opholdstilladelse velkommen på.